Súd:	Okresný súd Zvolen
Spisová značka:	13C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6718202773
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Juraj Lehotský
ECLI:	ECLI:SK:OSZV:2019:6718202773.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcov: I.rade D. M., V.. XX. XX. XXXX, P. O. XXX/XX, O., II.rade R. M., V.. XX. XX. XXXX, P. O. XXX/XX, O., III.rade T. M., V.. XX. XX. XXXX, P. O. XXX/XX, O., právne zast.: JUDr. Ľubica Horváthová, nar. 23.11.1986, trvale bytom Furdekova 12, 851 03 Bratislava, proti žalovanému: I.rade S. A., V.. XX. XX. XXXX, B. P. R. XXXX/X, O., t.č. ÚVTOS Želiezovce, otvorené oddelenie Sabová, právne zast.: Mgr. Ivan Bugri, advokát, so sídlom Námestie SNP 23, 960 01 Zvolen, II.rade Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, IČO: 37 928 422, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v I. rade a v II. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni v I. rade 12 000,-€, žalobcovi v II. rade 12 000,-€, žalobkyni v III. rade 5000,-€ s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných, zaniká povinnosť plnenia druhému z nich, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaní v I. a II. rade sú p o v i n n í nahradiť žalobcom v I., II. a III. rade trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v I., II. a III. rade, podanou žalobou na Okresný súd Zvolen dňa 25.4.2018 sa domáhali toho, aby súd zaviazal žalovaných v I. a II. rade spoločne a nerozdielne na povinnosť zaplatiť žalobkyni v I. rade, titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 15 000 €, žalobcovi v II. rade, titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 15 000 €, žalobkyni v III. rade, titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 5 000 € a to spoločne a nerozdielne, ako aj na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnili tak, že dňa 04.07.2016 v čase približne o 19:50 hod. došlo na ceste v meste Zvolen k dopravnej nehode na tom základe, že vodič motocykla zn. Honda CBR 600, EVČ: O.-XXX D., S. A., V.. XX.XX.XXXX, bytom R.Í. XXXX/X, O. (ďalej len žalovaný v I. rade) neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam motocykla, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho došlo k stretu motocykla s chodcom J. Š., V.. XX.XX.XXXX, P. O. XXXX/XX, O., ktorý prechádzal v tom čase vozovku (ďalej len chodec). Chodec utrpel v dôsledku dopravnej nehody zranenia nezlučiteľné so životom a na mieste dopravnej nehody zomrel. Žalovaný v I. rade mal v rozhodnom čase na motocykli aj spolujazdca. Spolujazdec R. M., V.. XX.XX.XXXX, P. O. XXX/XX, O. (ďalej len spolujazdec), v dôsledku dopravnej nehody spadol z motocykla, čím mu boli spôsobené závažné poranenia. Spolujazdec bol okamžite prevezený do nemocnice v Banskej Bystrici, kde na následky zranení hlavy v ten deň zomrel. Proti žalovanému v I. rade je vedené orgánmi činnými v trestnom konaní trestné konanie pod ČVS:ORP-276/1-VYS-ZV-2017, pričom dňa 12.05.2017 vyšetrovateľ vzniesol aj obvinenie proti žalovanému v I. rade za prečin

usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Konanie je teraz vedené pred Okresným súdom Zvolen, sp. zn. 4T/180/2017. Žalobcom vznikol nárok na nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v zásahu do ich osobnostných práv, pričom podľa ich názoru, táto nemajetková ujma je predmetom povinného zmluvného poistenia, ako jeho rozsah ustanovuje § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o povinnom zmluvnom poistení, pričom poukázali ďalej na zákonné ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. s tým, že sa domnievajú, že extenzívnym výkladom sa medzi škody na zdraví v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o PZP zaraďuje aj nemajetková ujma, ktorú utrpeli blízky rodinní príslušníci osôb, ktorí sa stali obeťami dopravnej nehody, kryté povinným zmluvným poistením. Poukázali na rozsudok súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013, sp. zn. C-22/12. Ďalej poukázali na to, že samotný zákon o povinnom zmluvnom poistení je výsledkom implementácie viacerých smerníc rady EÚ. V tejto súvislosti treba dbať na zásadu Euro komfortného výkladu, t.j., aby vnútroštátne súdy aplikovali celé objektívne právo a použili metódy výkladu ním uznané tak, aby zabezpečili plnú účinnosť dotknutej smernice a dospeli k výsledku, ktorý by bol v súlade s cieľom stanoveným smernicou. Vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje spor medzi jednotlivcami je povinný za súčasného použitia vnútroštátneho práva, ktoré boli prijaté za účelom zakotvenia povinnosti, stanovených v Smernici prihliadnuť ku všetkým pravidlám vnútroštátneho práva a vykladať ich v čo možno najširšom rozsahu tak, aby dosiahnutý výsledok zodpovedal cieľu sledovaného smernicou. V žalobe ďalej k veci uviedli, že motocykel zn. Honda CBR 600, EČV O.-XXX D. bol v čase dopravnej nehody poistený poisťovateľom, t.j. žalovaným v II. rade, čím je dôvodne založená pasívna legitimácia žalovaného v II. rade. Žalobcovia poukázali aj na ustálenú súdnu prax, z ktorej jasne vyplýva, že nároky pozostalých spadajú do krytia povinného zmluvného poistenia, pričom túto otázku viackrát riešil aj Ústavný súd SR v uznesení Ústavného súdu III. ÚS 646/2016-36 a v uznesením Ústavného súdu III. ÚS 646/2015-30. Ďalej žalobcovia v žalobe poukázali na čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, ako aj na zákonné ustanovenie § 11, § 13 ods. 1, § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V žalobe ďalej uviedli, že výzvou zo dňa 15.12.2017 si žalobcovia v I. až III. rade uplatnili u žalovaného v II. rade nemajetkovú ujmu, pričom im žalovaný v II. rade zaslal odpoveď, v ktorej vyjadril svoje zamietavé stanovisko k nárokom žalobcov. Výzvou zo dňa 14.2.2018 si žalobcovia v I. až III. rade uplatnili u žalovaného v I. rade nemajetkovú ujmu, pričom na uvedenú výzvu žalovaný v I. rade nijako nereagoval, ani nepoukázal žalobcom požadovanú nemajetkovú ujmu. V súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a následnou smrťou spolujazdca si žalobcovia týmto uplatňujú právny nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý odôvodňujú nasledovne: Žalobcovia na preukázanie intenzity a charakteru citových väzieb medzi nimi a synom/bratom uvádzajú, že ich vzájomný emocionálny vzťah bol plný harmónie, lásky a porozumenia. Nebohý bol aktívnym človekom a jeho radosť zo života prinášala žalobcom neopísateľnú energiu. Nebohý žil v spoločnej domácnosti s rodičmi (žalobcovia v I. a II. rade). Obzvlášť blízky vzťah mal so svojim otcom, nakoľko jeho mama pracovala v Rakúsku ako opatrovateľka, a preto bola častejšie mimo spoločnej domácnosti. Otec so synom trávili spoločne veľa voľného času, boli si navzájom dôverníci a preto žalobca v II. rade obzvlášť ťažko niesol stratu svojho syna a musel vyhľadať lekársku pomoc. Od smrti syna je žalobca v II. rade pod dohľadom psychiatra. Dôkazom nesmiernej blízkosti otca a syna je aj skutočnosť, že žalobca v II. rade otvoril na počesť nebohého syna reštauráciu M., ktorá je plná jeho fotografií. Žalobkyňa v I. rade sa zasa ako matka musela vyrovnať s tým, že dieťa, ktoré priviedla na svet, musela aj predčasne zo sveta vyprevadiť, čo je pre každú matku nesmierne ťažké. Z dôvodu úmrtia svojho syna bola žalobkyňa v I. rade dva mesiace PN a následne musela zanechať svoju prácu opatrovateľky v Rakúsku, pretože nemohla nechať žalobcu v II. rade na Slovensku o samote, kvôli čomu bola aj 4 mesiace nezamestnaná. Žalobca v II. rade začal mať veľké problémy s alkoholom a z daného dôvodu bol aj na protialkoholickom liečení v Kremnici, pričom jeho stav sa v súčasnosti zlepšil, hoci lieky na depresiu musí užívať aj naďalej. Žalobkyňa v III. rade bola sestrou nebohého a ako súrodenci mali dosť blízky vzťah. Hoci žalobkyňa v III. rade žije dlhodobo V Anglicku, bola často v kontakte s nebohým, ktorý si zvykol príležitostne privyrábať v Anglicku a počas tohto obdobia býval u žalobkyne v III. rade. Nebohý bol dokonca aj krstný otec najstaršej dcéry, ktorá ho zbožňovala. Smrť syna/brata nepriaznivo zasiahla do emocionálneho života žalobcov. Už nikdy sa nebudú môcť porozprávať so svojim synom/bratom, tešiť sa z jeho životných úspechov a zažiť s ním ďalšie neopakovateľné zážitky. Rodičia sa už nikdy nedočkajú vnúčat od svojho jediného syna a taktiež sa nebohý nedožil narodenia svojej ďalšej neterky. Je nesporné, že zavinené úmrtie nebohého poznačilo žalobcov po psychickej stránke na celý život. Neustále spomienky na optimistického a večne vysmiateho syna/brata negatívne vplývajú na duševný stav žalobcov. Od úmrtia syna/brata už uplynul viac ako rok, ale smútok z jeho straty je stále rovnako intenzívny. Smrťou syna/brata došlo k zásahu do psychickej integrity žalobcov. Pre žalobcov bolo úmrtie syna/brata neočakávanou stratou a výrazným zásahom do ich života. Nikdy sa s tým nebudú vedieť vyrovnať. Z uvedených skutočností preukázateľne vyplýva, že smrťou nebohého došlo k nezvratnému zásahu do súkromia žalobcov, preto sa v súlade s ust. § 13 ods. 2 OZ žalobkyňa v I. rade domáha

nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 €, žalobca v II. rade nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 € a žalobkyňa v III. rade nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €. Uvedená výška požadovanej nemajetkovej ujmy je primeraná vzhľadom na ustálenú judikatúru slovenských súdov v obdobných prípadoch.

2. Žalovaný v I. rade sa k predmetnej žalobe písomne vyjadril a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol:
V prvom rade chcem uviesť, že nijako nespochybňujem stratu žalobcov a ujmu, ktorá im vznikla smrťou ich syna a brata R. M., V.. XX.XX.XXXX. Plne si uvedomujem, že žalobcovia utrpeli smrťou R. nenahraditeľnú stratu, že ich táto udalosť zasiahla a spôsobila im trápenie. Chcem taktiež uviesť, že si plne priznávam a uvedomujem svoje spolu zavinenie na vzniku dopravnej nehody, a preto som sa k tomuto skutku doznal aj v rámci trestného stíhania, ktoré je voči mne vedené a som pripravený a budem za tento skutok niesť zodpovednosť. Smrť R. aj mňa samotného hlboko zasiahla a dôsledky tejto tragickej udalosti budem znášať celý život. Ja sám sa s R. smrťou len veľmi ťažko vyrovnávam. S R. som sa poznal od svojho útleho detstva, bol mojím rovesníkom, vyrastali sme spoločne na jednom sídlisku, trávili spolu väčšinu voľného času a boli sme najlepšími kamarátmi. Túto tragickú udalosť budem do smrti ľutovať a nie je dňa, kedy by som na R. nemyslel. V dôsledku tejto udalosti a najmä R. smrti som bol aj ja sám nútený vyhľadať odbornú pomoc a pravidelne navštevujem psychológa. Chcem ďalej povedať, so žalobcami som sa skontaktoval hneď po tom, ako som bol po havárii prepustený z nemocnice a snažil som sa s týmito stretnúť, aby som sa im mohol ospravedlniť za to, čo sa stalo, a požiadať ich o odpustenie. Takto som sa stretol s R. sestrou, žalobkyňou v III. rade, následne som sa stretol aj s R. otcom, žalobcom v II. rade a tiež som sa snažil stretnúť aj s R. mamou, žalobkyňou v I. rade, na čo mi však R. otec uviedol že žalobkyňa v I. rade sa so mnou odmieta stretnúť, čo som v danej situácii plne chápal a zostáva mi len veriť, že mi aj žalobkyňa v I. rade raz odpustí. Pre mňa bolo podstatné, aby žalobcovia vedeli, že tú tragickú udalosť veľmi ľutujem, že som ju zaviniť nechcel a chcel som im aspoň nejakým spôsobom pomôcť čo aspoň čiastočne prekonať R. stratu, a z tohto dôvodu som im ponúkol pomoc. Po R. pohrebe som sa viackrát stretol so žalobcom II. a predtým aj so žalobkyňou III. a chcem veriť, že títo mi moju účasť na tej tragickej udalosti aspoň čiastočne odpustili. Žalobcom som sa už viackrát ospravedlnil, aj keď si uvedomujem, že žiadne ospravedlnenie ani žiadna iná satisfakcia nemôže úplne nahradiť R. stratu. K samotnej žalobe musím však uviesť, že zaplatenie nemajetkovej ujmy v žalovanej výške je pre mňa bohužiaľ absolútne nereálne. Doposiaľ som nenadobudol ani nevlastním žiadny hodnotnejší majetok, z ktorého by som mohol uspokojiť nároky žalobcov, nevlastním žiadny hnuteľný majetok významnejšej hodnoty ako ani žiadne nehnuteľnosti, nakoľko sám bývam v sociálnom byte prenajatom od mesta Zvolen. Vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery je pre mňa požadovaná suma nemajetkovej ujmy neprimeraná, nepreukázaná a čo do budúcna likvidačná. Ďalej chcem k veci uviesť, že motocykel, na ktorom došlo k danej dopravnej nehode som mal riadne a platne poistený v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, a to na základe poistnej zmluvy číslo 1040103483 uzavretej dňa 17.06.2016. Išlo o povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona číslo 381/2001 Z.z. Vznik predmetnej poistnej a škodovej udalosti som poisťovni riadne a včas nahlásil a poskytol jej všetku potrebnú súčinnosť. Žalobcovia spolu so mnou žiadajú žalovanú nemajetkovú ujmu aj od uvedenej poisťovne, čo zdôvodňujú argumentáciou uvedenou v žalobe. Posúdenie otázky pasívnej legitimácie je záležitosťou súdu, pričom ale podľa môjho názoru podstatou, zmyslom a napokon aj cieľom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú
prevádzkou dopravných prostriedkov je pokryť z poistenia náhradu ujmy v najširšom význame slova. Riziko vzniku škôd pri prevádzke dopravných prostriedkov je vysoké a nie je opodstatnené obmedzovať poistné plnenie a prenášať ho na osoby, ktoré práve za účelom nepredvídateľných situácií sú povinne zmluvne poistené, vrátane vodičov ako som bol v danom prípade ja. Podľa mojich vedomostí sa pritom už aj aktuálna rozhodovacia prax súdov ako aj najvyšších súdnych autorít prevažujúco resp. dominantné zhoduje v názore, že poistné krytie podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení zahŕňa nielen škodu na zdraví a náklady pri usmrtení, ale aj nemajetkovú ujmu spôsobenú blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Ak ja ako poistený mám podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona nárok proti poisťovni, aby za mňa nahradila poškodeným a nemajetkovú ujmu, ale zároveň podľa § 15 zákona majú poškodení právo uplatniť priamo proti poisťovni, je potom otázna aj moja pasívna legitimácia v tomto konaní. Z tohto dôvodu nevidím dôvod ani na to, aby bol žalovaný nárok uplatňovaný ako solidárny. V čase dopravnej nehody a poistnej udalosti som mal platnú a účinnú poistnú zmluvu, ktorej zmysel a význam je práve v tom, aby pre prípad poistenej udalosti mohla byť poškodeným nahradená vzniknutá ujma, a to často krát práve vo výške, o ktorej je zrejmé, že ju poistený sám v drvivej väčšine prípadov ani nemôže byť schopný uhradiť (viď napríklad limity poistného plnenia v § 7 zákona). Na základe uvedeného si preto

myslím, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy by mal byť uplatňovaný proti poisťovateľovi, nie proti poistníkovi resp. poistenému.

3. Žalovaný v II. rade sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k žalobe žalobcov dňa 29.5.2018 a uviedol, že namieta pasívnu legitimáciu žalovaného v II. rade a žiada žalobu voči nemu zamietnuť. K veci uviedol, že vnútroštátne právo v zákone o PZP de lege lata upravuje náhradu majetkovej, ako aj nemajetkovej ujmy, avšak výlučne v rozsahu § 444 - 449 OZ, pričom v § 444 OZ pokrýva zodpovednosť za nemajetkovú ujmu na zdraví vo forme náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu nárokov podľa osobitného právneho predpisu. Nároky z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. OZ však do okruhu pôsobnosti zákona o PZP nezahŕňa. Právna úprava rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP podáva taxatívny výpočet prípadov, ktoré podliehajú poistnému krytiu, a ktoré sú z hľadiska rozlíšenia toho, čo sa odškodňuje, plne v zhode s právnou úpravou spôsobu a rozsahu náhrady škody v OZ ustanovenou v § 442 a nasl., vrátane ust. § 444 OZ. Pod takto vymedzenú škodu zákon o PZP neumožňuje subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcu z ust. § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ sa tak poistený s poisťovňou nadštandardne nedohodne v poistnej zmluve.
Ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu zo dňa 20.1.2011 IV. ÚS 60/2010, Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5.12.2013 sp. zn. 3Cdo/18/2013, Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.9.2013, sp. zn. 3Cdo/176/2012, zverejnený v zbierke stanovísk NS a súdov SR 9/2014, pod č. 127, t.j. R127/2014, Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.3.2016, sp. zn. 3Cdo/301/2012, Uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 137/07 z 23.8.2007.
Uvedené súdy zaujali jednoznačné stanoviská o odlišnosti dvoch právnych inštitútov, t.j. o odlišnosti zodpovednosti za škodu a zodpovednosti za zásah do ochrany osobnosti a preto vylúčili možnosť pod náhradu škody o.i. aj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP subsumovať aj nároky z titulu ochrany osobnosti. Žalovaný v 2. rade má tak za to, že v zmysle súčasne platnej a účinnej úpravy rozsahu krytia zákonom o PZP, bez jeho akejkoľvek relevantnej novelizácie v rozhodnej časti od roku 2001, pri opakovanom konštatovaní NS SR o nemožnosti zahŕňať pod pojem škody na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP aj nemajetkovú ujmu podľa § 11 a nasl. OZ, Žalovaný v 2. rade nie je v takýchto konaniach pasívne vecne legitimovaný. Keďže od roku 2001 nedošlo k žiadnej zmene relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy, nie je ani v čase po Rozsudku ESD absolútne legitímny dôvod na zmenu výkladu príslušných zákonných ustanovení a ad hoc rozširovanie účelu zákona o PZP a jeho cieľov oproti tým, ktoré boli celkom jednoznačne a nesporne zamýšľané a stanovené samotným zákonodarcom. Opačný postup potom nie je možné vyhodnotiť inak, ako snahu ,,zhojiť" nečinnosť zákonodarcu priamou aplikáciou smerníc EÚ, pričom táto je vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, vzhľadom na jeho súkromnoprávny charakter, vylúčená. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na Uznesenie ÚS, je namieste zdôrazniť, že ÚS nikdy nerozhoduje o hmotnoprávnych nárokoch ako takých, ale o tom, či postupom všeobecných súdov boli alebo neboli porušené ústavné práva sťažovateľov, a aj to len v prípade, že sťažnosti prijme na ďalšie konanie. V konečnom dôsledku tak možno konštatovať, že ÚS posudzuje či sťažnosťou napádané rozsudky všeobecných súdov možno alebo nemožno považovať za arbitrárne a neodôvodnené, ale pritom sám zdôrazňuje, že zjednocovať judikatúru všeobecných súdov in abstracto prináleží výlučne a jedine NS SR. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že súd členského štátu môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vypĺňať medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smerníc. Súd členského štátu však nemôže smernice EÚ vykladať v rozpore s vnútroštátnym právom, nakoľko priama aplikácia ustanovení smernice nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, t.j. smernica NIKDY nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. Ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej (nesprávne/nedôsledne prebratej) smernice žiadna povinnosť. K vyššie uvedenému potom Žalovaný v 2. rade opätovne poukazuje na Rozsudok NS SR, sp. zn. 3Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016, v ktorom sa NS SR po tom, ako sa dôkladne vysporiadal s nemožnosťou subsumovať pod pojem škody/škody na zdraví aj nemajetkovú ujmu pozostalých, zaoberal aj otázkou možnosti priamej aplikácie smerníc EÚ vo vzťahu k fyzickým a právnickým osobám, k čomu o.i. uviedol: „Je zrejmé, že otázka zahrnutia práva pozostalých blízkych osôb po obetiach dopravných nehôd na náhrada nemajetkovej ujmy do povinného zmluvného poistenia sa týka práv a povinností súkromných subjektov (poistníkov, poistených, poškodených a poisťovni) v právnom vzťahu povinného zmluvného poistenia. Vzhľadom na uvedené dovolací sád dospel k záveru, že priamy účinok (čl. 1 ods. 1 druhej smernice, resp. čl. 3 štvrtý pododsek) smernice č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, ktorá nahradila prvú smernicu, druhá smernicu a tretiu smernicu, je vylúčený“.
NEMAJETKOVA UJMA A PRICINNA SUVISLOSŤ: S poukazom na argumentáciu žalovaného v 2. rade k otázke jeho pasívnej vecnej legitimácie v predmetnom konaní (jej absencie) si len na margo dovoľujeme uviesť, že v prípade, ak by sme aj teoreticky pripustili, že pod pojem škody na zdraví podľa zákona o PZP by bolo možné subsumovať aj nemajetkovú ujmu pozostalých, bolo by zo strany súdu nevyhnutné dôsledne sa zaoberať atribútmi vzniku zodpovednosti za škodu, t.j. protiprávnosťou konania, vznikom škody v dôsledku protiprávneho konania a príčinnou súvislosťou medzi nimi, a to v kontexte celého zákona o PZP. K otázke príčinnej súvislosti pritom NS SR v Rozsudku z 29.03.2007 sp. zn. 3 Cdo 32/2007 uviedol, že ,,Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom (v našom prípade poistnou udalosťou, pozn. Žalovaného V 2. rade) a škodou zákon č. 58/1969 Zb. (v našom prípade Zákon o PZP, pozn. Žalovaného v 2. rade) nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byt' riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčinu vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). Príčinou vzniku škody nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom (porovnaj R 7/1979). V postupnom slede javov je každá príčinu niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribúty príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahu ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť" za škodu.“ (mutatis mutandis Rozsudok NS SR z 30.07.2009 sp. zn. 1 Cdo 129/2008, Rozsudok NS SR z 30.06.2010 sp. zn. 5Cdo 126/2009, Rozsudok NS SR z 31.07.2012 sp. zn. 6Cdo 89/2011, Uznesenie NS SR z 23.04.2014 sp. zn. 6 MCdo 7/2013 atd'.). V tejto súvislosti potom poukazujeme na Rozsudok NS SR z 30. januára 2007, sp. zn. 2Cdo/73/2006, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R61/2008, v zmysle ktorého, ,,príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia žalobcov a protiprávnym konaním žalovaného nie je daná, ak poškodenie zdravia spočíva v udalosti, ktorá je už sama o sebe následkom protiprávneho konania žalovaného. O takýto prípad ide aj vtedy, ak poškodenie zdravia Žalobcov bolo výsledkom ich reakcie na smrteľný' úraz ich syna.“ (rovnako napr. R 7/1979). Uvedený princíp je obdobne premietnutý aj priamo v § 5 ods. l písm. h) zákona o PZP, v zmysle ktorého ,,poistiteľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou“. Vzhľadom na skutočnosť, že poistnou udalosťou je dopravná nehoda, a zásah do osobnostných práv žalobcov nastal sprostredkovane v dôsledku ich reakcie na následky tejto dopravnej nehody, neexistuje vo vzťahu k žalobcom a uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP, a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Aj toto je opäť len jedným z mnohých mement toho, že úmyslom a cieľom zákonodarcu pri koncipovaní zákona o PZP nebolo krytie nemajetkovej ujmy pozostalých. Z vyššie uvedených dôvodov preto máme za to, že aj v prípade teoretického akceptovania premisy, že pod škodu na zdraví je možné extenzívnym výkladom zahŕňať aj nemajetkovú ujmu pozostalých, je potom poistiteľ - žalovaný v 2. rade priamo zo zákona o PZP de facto aj de iure oslobodený od povinnosti plniť za poisteného škodu nemajetkovú ujmu), a to práve z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. V konečnom dôsledku na podporu vyššie uvedených záverov poukazujeme na Rozsudok ESD zo dňa 10.12.2015 vo veci C-350/14 Lazar, v ktorom ESD v otázke ujmy pozostalých súvisiacej s úmrtím osoby pri dopravnej nehode, túto opakovane a na viacerých miestach označuje ako „nepriama následky tejto nehody“, pričom ,,škodu (priamu, pozn. žalovaného v 2. rade predstavuje ujma na zdraví s následkom smrti dcéry pána Lazara. Ujmu, ktorú utrpeli jej rodinní príslušníci, treba ako taká považovať za nepriame následky nehody.“. Vzhľadom na všetku vyššie uvedenú právnu argumentáciu, s poukazom na v súčasnosti platný a účinný zákon o PZP, OZ, teóriu práva ako aj relevantnú judikatúru, máme za to, že voči žalovanému v 2. rade je žaloba podaná neoprávnene a bez právneho základu, nakoľko žalovaný v 2. rade nie je podľa zákona o PZP pasívne legitimovaný vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy, a keby aj bol, nie je povinný takéto nároky hradiť z titulu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie, prednesom žalobcov v I., II. a III. rade, oboznámením sa s prednesom zást. žalobcov, oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného v I. rade, právneho zástupcu žalovaného v II. rade, prednesom žalovaného v I. rade, lekárskymi správami, poistnou zmluvou, rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 4T/180/2017, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/100/2018, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/100/2018, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 4T/180/2017-348 zo dňa 24.4.2018, v spojení s uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 3To/100/2018 zo dňa 19.9.2018 a 3To/100/2018 zo dňa 19.9.2018 bol žalovaný v I. rade odsúdený podľa § 149 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) písm. n) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 8 rokov, ktorého sa dopustil tak, že dňa 04.07.2016 v čase o 19.50 hod. na Okružnej ulici vo Zvolene, okres Zvolen, viedol ako vodič motocykla zn. Honda CBR 600, ev. č. ZV XXX D., v smere od vodnej nádrže Môťová, pričom v dôsledku prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti v obci približne o 70 km/h, v rýchlosti 120 km/h zrazil v jeho jazdnom pruhu chodca J. Š., V.. XX.XX.XXXX, V. P. O., O. XXXX/XX, pohybujúceho s a po vozovke v smere od jej ľavého okraja, k pravému okraju z pohľadu vodiča a spôsobil pád motocykla so spolujazdcom R. M., V.. XX.XX.XXXX, V. P. O., O. XXX/XX, čím ako vodič porušil dôležitú povinnosť uloženú mu v ust. § 16 ods. 1,4 Zák. NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, chodcovi J. Š. spôsobil zranenia - úrazový krvácavý šok ako následok vnútrohrudných poranení, roztrhnutie pravej komory srdca, medzikomorovej priehradky a kompletnou trhlinou hrudnej srdcovnice, ktorým na mieste nehody podľahol a spolujazdcovi na motocykli R. M. spôsobil zranenia - viaceré poranenia s následkom sekundárneho zakrvácania do mozgového kmeňa pri poúrazovom opuchu mozgu, ktorým podľahol po prevoze do FNsP v Banskej Bystrici, pričom vykonanou orientačnou dychovou skúškou prístrojom Alcoquant 6020 plus alkohol v tele S. A. zistený nebol, metódou plynovej chromatografie bolo v krvi J. Š.C. zistená koncentrácia etylalkoholu 2,51 g/kg a v moči 3,0 g/kg, u R. M. bola zistená koncentrácia etylalkoholu v krvi 0,45 g/kg a v moči, 1,0 g/kg. Súd z odôvodnenia tohto rozsudku okrem iného zistil, že žalovaný v I. rade na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Ďalej súd z odôvodnenia tohto rozsudku zistil, že súd vychádzal pri výške trestu aj z kritérií majúcich význam pre určenie druhu a výmeru trestu a po vyhodnotení všetkých okolností prípadu, keď je zrejmé, že spolujazdec obžalovaného R. M. počas jazdy nepoužil na hlave riadne upevnenú ochrannú prilbu, určenú pre motocyklistov a u chodca J. Š., prechádzajúceho mimo priechodu pre chodcov bol zistený ťažký stupeň opitosti.

6. Súd z listinného dôkazu a to „listu o prehliadke mŕtveho“ zistil, že R. M. ml. zomrel dňa 4.7.2016.

7. Súd z poistnej zmluvy zistil a to z čísla poistnej zmluvy 1040103483, že bolo uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla medzi poistníkom, t.j. žalovaným v I. rade a poisťovateľom, to znamená žalovaným v II. rade dňa 17.6.2016. Touto poistnou zmluvou bola poistená motorka Honda 600 CBR s dobou platnosti poistenia od 17.6.2016.

8. Súd z listinného dôkazu a to „Záznamu o dopravnej nehode“ zistil, že žalovaný v I. rade nahlásil žalovanému v II. rade predmetnú poistnú udalosť.

9. Súd z prednesu žalobkyne v I. rade zistil, že je matkou nebohého syna R. M., pričom k tomu uviedla, že syn býval v spoločnej domácnosti s ňou aj s manželom od malička a až do nešťastnej udalosti. V čase, keď sa stala nešťastná udalosť, ona pracovala v zahraničí a dozvedela sa o tejto nešťastnej udalosti od svojho manžela. K veci uviedla, že syn jej veľmi chýba, chýba jej jeho hlas, každodenný kontakt, jeho blízkosť. Syn mal nadhľad nad vecou a pomáhal jej riešiť dennodenné starosti. Mal veľa skúseností, čo sa týka výpočtovej techniky a pomáhal im v obchode. K veci uviedla, že manžel, žalobca v II. rade je vlastníkom prevádzky Chovproduktu a syn aktívne pomáhal s touto prevádzkou, napr. nosil tovar a podobne, aj ona manželovi pomáhala, keď bola doma. K veci uviedla, že pred nešťastnou udalosťou, približne dva roky pracovala v Rakúsku, ako opatrovateľka a chodila približne v dvojtýždňových intervaloch, to znamená, že dva týždne bola doma a dva týždne bola v zahraničí. K veci uviedla, že keď boli spoločne doma, tak syn im varil, spoločne trávili čas, navštevovali známych alebo svoju rodinu. K veci ďalej uviedla, že pred nešťastnou udalosťou, v období rokov 2013, 2014, 2015 syn

študoval na vysokej škole, Metropolitná univerzita Praha a to žurnalistiku. Syn absolvoval celé tri ročníky a odovzdal aj bakalársku prácu, je však pravda, že poslednú skúšku neurobil a z toho dôvodu riadnym spôsobom bakalárske štúdium na tejto škole neukončil. Následne sa prihlásil na kuchársky kurz, ktorý ukončil v júni roku 2016 a následne si chcel otvoriť sieť s prevádzkami, v ktorých by predával zapekanky. Syn bol dobrým športovcom, mal veľa kamarátov, venoval sa futbalu. Syn vedel spájať rôznych ľudí a to aj protipóly. Z jej pohľadu je to strašné, napr. keď by chcela niekomu zavolať, tak nemá ani komu zavolať a tak isto sa nemá na koho obrátiť, keď potrebuje niečo doma a pod. Čo sa týka syna, tak bol plný života a zrazu z jej života zmizol. Po tejto nešťastnej udalosti, keďže ona bola živnostníčka, ukončila živnosť a vrátila sa domov. K veci ďalej uviedla, že syn v roku 2010 mal veľký úraz, keď ho strčili a spadol na roh betónovej lavičky, pričom spadol na hlavu a museli ho operovať a už v tom období prežili veľkú traumu. Chvalabohu syn sa z toho dostal a žalovaný v I. rade o tejto nešťastnej udalosti dobre vedel a hovorili aj kamarátom, aby na motorku nesadal. K veci uviedla, že žalobca v II. rade, jej manžel túto situáciu neznášal dobre a z toho dôvodu musela ukončiť živnosť a vrátiť sa domov. Ďalej k veci uviedla, že manžel začal piť a boli z toho proste problémy. Po tejto nešťastnej udalosti teda žalobkyňa vrátila živnosť a manžel nastúpil na liečenie do Kremnice a ona bola 4 mesiace nezamestnaná. Samozrejme z toho mala stres a keď nastúpila do roboty, tak v robote síce bola, ale duchom bola niekde inde. Aj momentálne napr. nespáva. Následne začala pomáhať manželovi v Chovprodukte a neskoršie otvorili na počesť R. prevádzku zapekanky pod názvom Wydra 27, keďže nebohý R. v čase nešťastnej udalosti mal 27 rokov, pričom prevádzka tejto zapekanky, ktorú prevádzkujú je asi jediný zmysel života jej manžela a ona pracuje v Chovprodukte. Čo sa týka jej vzťahu k synovi, ona momentálne nevedela, čo má povedať, nakoľko je to veľmi ťažko, aby sa nejakým spôsobom zhmotnila s tým, že pre ňu nie je hodnota finančnej sumy, ktorú požadujú v tomto konaní a nevie to samozrejme ani vyčísliť. Napríklad aj do budúcna nebude mať po synovi vnúčatá. K veci uviedla, že čo sa týka vzťahu syna s otcom, t.j. žalobcom v II. rade, podľa nej tento vzťah bol ešte lepší ako s ňou a manžel s ním býval častejšie, keďže ona bývala v cudzine. Oni medzi sebou komunikovali ohľadne varenia, o rôznych veciach. Po tejto nešťastnej udalosti manžel nastúpil na protialkoholické liečenie do Kremnice a odborne sa tomu hovorí, že „išiel si stopnúť“ a aj v súčasnosti manžel berie lieky, chodí k psychologičke aj k psychiatrovi. Aj žalobkyňa po tejto nešťastnej udalosti potrebovala pomoc a navštívila psychiatričku MUDr. Bahledovú a bola dva mesiace na PN. K veci uviedla, že čo sa týka vzťahu Mareka a žalobkyne v III. rade, jeho sestry, tak tento vzťah charakterizovala tiež ako veľmi dobrý, aj keď je pravda, že dcéra už 13 rokov je v Anglicku. K veci uviedla, že každé prázdniny v tom období, keď ona žila v Anglicku, chodieval syn k nej pracovať, pričom chodil ku nej približne na mesiac, resp. aj celé dva mesiace počas prázdnin a chodieval za sestrou často, približne štyri krát do roka. Aj dcéra často chodievala na Slovensko, pričom dcéra v súčasnosti má tri deti, avšak za života syna mala dve deti a syn bol aj krstným otcom najstaršej dcéry O.. K veci uviedla, že v čase úmrtia syna mala jeho krstná dcéra 8 rokov a boli v kontakte aj tým spôsobom, že si volali cez internet a pod. K veci uviedla, že keď bol syn u svojej sestry, tak chodili aj na spoločné výlety, napr. išli k moru, chodili do Londýna a pod. Za života syna, dcéra chodila na Slovensko z Anglicka približne dva - tri krát do roka a naposledy pred jeho smrťou bola na Slovensku na Vianoce v roku 2015, kedy boli spoločne cez Vianoce ako rodina. K veci uviedla, že čo sa týka žalovaného v I. rade, tak je pravda, že po tejto nešťastnej udalosti ona žalovaného v I. rade nechcela vidieť. Je pravda, že približne po troch dňoch žalovaný v I. rade zavolal jej manželovi a ona sa so žalovaným v I. rade nestretla, pričom má vedomosť, že žalovaný v I. rade sa stretol so žalobcom v II. rade, ako aj so žalobkyňou v III. rade. K veci uviedla, že syn bol invalidný dôchodca a mal invalidný dôchodok vo výške 270 € a niekedy prispieval na domácnosť. Ďalej k veci uviedla, že je pravda, že momentálne už nenavštevuje psychiatra, to však neznamená, že je v poriadku a stáva sa, že napr. cez deň dostane úzkosť, v noci nespáva, avšak vedome sa snaží cez toto prejsť a tvrdila, že manžel je na tom ešte horšie.

10. Súd z prednesu žalobcu v II. rade zistil, že v celom rozsahu sa pripája k písomne podanej žalobe, ako aj k ich vyjadreniam, ako aj k prednesu žalobkyne v I. rade, keďže táto vypovedala pravdu. Čo sa týka jeho vzťahu so synom, tak toto sa nedá opísať slovami. On syna miloval a robil pre neho všetko. Aj po smrti pre neho spravil prevádzku na jeho meno a počesť pod názvom Wydra27, Gofry zapekanky a v pojednávacej miestnosti mal mikinu na sebe, kde zozadu je uvedené Wydra27. K veci uviedol, že nie je ani hodina, že by na syna nemyslel a syna mu všetko pripomína, avšak on s tým chce žiť. K veci uviedol, že v predajni má jeho fotky, jeho veci a tvrdil, že R., t.j. syn je jeho šéf a on je jeho zamestnanec. K veci uviedol, že syn študoval na vysokej škole v Prahe a keď sa mu nepodarilo úspešne ukončiť toto štúdium, mal záujem si zarobiť peniaze a dokončiť toto štúdium a následne si urobil kuchársky kurz, ktorý úspešne absolvoval a mal záujem otvoriť sieť zapekaniek. K veci uviedol, že až do nešťastnej udalosti syn žil s nimi v spoločnej domácnosti s ním, aj s manželkou a to na adrese O., O. Č..XX. K

veci uviedol, že čo sa týka trávenia ich spoločného času so synom, tak s ním chodieval na ryby, bol s ním na spoločnej dovolenke v Grécku a so synom vlastne od mališka všade spolu chodili, navštevovali jeho sestru na E. V., pričom strávili veľa času spolu. Chodili sme napr. do hôr aj s ďalšou rodinou. K veci uviedol, že je pravda, že po tejto nešťastnej udalosti začal požívať alkoholické nápoje vo zvýšenej miere a dá sa povedať, že pil deň-noc. Je pravda, že približne po troch dňoch mu žalovaný v I. rade zavolal a on mu uviedol, že radšej nech sa nestretnú, aby mu niečo neurobil a aj v tom čase bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Následne nastúpil liečbu do Kremnice a to dobrovoľne a keby tak zrejme neurobil, možno by už nežil. Tvrdil, že požívanie alkoholických nápojov vo zvýšenej miere spôsobila práve táto nešťastná udalosť. K veci uviedol, že aj v súčasnosti navštevuje psychiatra a to MUDr. Moravčíka a aj v súčasnosti berie lieky. K veci uviedol, že on na syna myslí stále a lieky mu pomáhajú, že aspoň neplače. K veci uviedol, že po istom čase žalovaný v I. rade ho vyhľadal a stretli sa v Chovprodukte, za prítomnosti jeho, jeho matky a jeho frajerky a pokiaľ sa pamätal, tak žalovaného v I. rade veľmi triaslo a nevedel ani veľa povedať. Je možné, že mu povedal, že prepáčte. Ďalej k veci uviedol, že je pravda, že žalovaný v I. rade sa mu v tom čase ospravedlnil a uviedol mu, že uhradí náklady s pomníkom. Pokiaľ sa pamätal povedal, že uhradí všetko. Žalobca v II. rade ďalej k veci uviedol, že žalovaný v II. rade bol ich susedom a so synom spoločne vyrastali. Žalobca v II. rade vo vzťahu manželky a syna k tomu uviedol, že ho považoval za veľmi dobrý a on by ho hodnotil jedným slovom - bola to jeho maminka. K veci ďalej uviedol, že čo sa týka syna a žalobkyne v III. rade, teda jeho sestry, tak tento považoval za veľmi dobrý a vlastne vyrastali spoločne, keďže medzi nimi bol rozdiel iba jeden rok, resp. 18 mesiacov a pred 12 rokmi odišla dcéra pracovať do Anglicka, kde sa zoznámila s anglickým občanom, s ktorým má aj deti. K veci uviedol, že z jeho pohľadu ich vzťah sa nepretrhol medzi nimi, aj keď žila dcéra už v Anglicku, nakoľko on často chodil za ňou aj z účelom práce a pod. Boli aj v telefonickom kontakte a samozrejme dcéra mu pomáhala, keď si zohnal prácu v Anglicku, že mohol u nej bývať.

11. Súd z prednesu žalobkyne v III. rade zistil, že sa v celom rozsahu pripája k písomne podanej žalobe, ako aj k ich vyjadreniam, ako aj k vyjadreniu ich zástupkyne. K veci uviedla, že čo vypovedala jej matka a jej otec, to znamená žalobcovia v I. a II. rade, tak k tomu sa pripája, nakoľko títo vypovedali pravdu. K veci uviedla, že čo sa týka jej vzťahu s nebohým bratom, tak tento považovala za najlepší, aký môže byť medzi dvoma súrodencami a vždy ho ochraňovala a ako príklad uviedla, že mu napr. písala do školy ospravedlnenky tak pre neho, ako aj pre jeho kamarátov. So žalovaným v I. rade sa poznali od mališka, keďže vyrastali na tom istom sídlisku. K veci uviedla, že ona odišla za prácou do Anglicka a to v prvom rade za mamou, ktorá v tom čase pracovala v Anglicku a to v roku 2006 a to aj za účelom práce, ako aj za dobrodružstvom. K veci uviedla, že v čase odchodu v roku 2006 do Anglicka mala vzťah s bratom tak isto veľmi dobrý. K veci uviedla, že jej brat R. bol krstným otcom jej najstaršej dcéry O., ktorá sa narodila v roku 2008 a to práve z toho dôvodu, že ona pre brata bola vždy taká jeho opora, keď mal problém, vždy jej zavolal, aj z toho dôvodu chcela, aby sa stal krstným otcom jej prvej dcéry. V čase jej pobytu v Anglicku ona sa snažila chodievať domov približne raz, dva krát za rok a vtedy sa stretávali aj s bratom na Slovensku, avšak tak isto aj brat chodil za ňou do Anglicka a chodieval ku nej na návštevy aj sám, ale chodieval aj s kamarátmi. Bol za ňou aj s frajerkou, pričom boli u nej približne 8 týždňov. Keď ku nej chodil, tak u nej býval a keď si našiel nejakú robotu, tak robota trvala približne od 4-8 týždňov a za ňou chodieval takto každý rok. Naposledy pred touto nešťastnou udalosťou bol jej brat u nej celé leto roku 2015 a vtedy u nej býval a chodil pracovať. K veci uviedla, že brat mal veľmi dobrý vzťah aj s jej najstaršou dcérou, ktorá bola jeho krstnou dcérou, a od tej nešťastnej udalosti v roku 2010 sa snažila jej dcéra ho nejakým spôsobom ošetrovať a pod. Ďalej k veci uviedla, že z ďalšieho vzťahu v Anglicku sa jej narodilo ďalšie dieťa, syn J. E. J., ktorý sa narodil v roku 2015, aj tohto syna R. videl v roku 2015, avšak mal vtedy iba 2 mesiace, avšak R. si ho stále fotil. Čo sa týka jej tretieho dieťaťa, tohto brat už nestihol spoznať, keďže sa toto narodilo až po jeho smrti. K veci uviedla, že ich vzťah bol dobrý, aj keď neboli osobne spolu, tak si stále volávali a doteraz jej volajú aj jeho kamaráti. K veci uviedla, že po tejto nešťastnej udalosti, samozrejme hneď prišla na Slovensko a v deň, keď prišla na Slovensko, tak išla navštíviť žalovaného v I. rade domov, kde býva a chcela sa s ním stretnúť. V tom čase žalovaný v I. rade iba plakal a bol z celej situácie smutný a keď ju zbadal, začal sa triasť. V tom čase sa jej javilo, že žalovaný v I. rade to ľutoval a uvádzal jej, že sa o všetko postará a všetko zaplatí. K veci uviedla, že čo sa týka vzťahu brata s mamou, tak tento vzťah by charakterizovala ako dobrý, otec bol chápavejší, ale keď potreboval niečo poradiť, tak vždy prišiel za mamou. Čo sa týka vzťahu brata s otcom, tak tento vzťah by charakterizovala dokonca aj ako kamarátsky, resp. ako najlepší kamaráti. Žalobkyňa v III. rade má doteraz z celej situácie zmiešané pocity, nechce tomu veriť, ale uvedomuje si, že musím to brať ako realitu a keďže má rodinu, musí ísť ďalej. Čo sa týka jej mami a otca, tak si myslí, že títo to neznášajú dobre a doteraz sa s tým nevedia vysporiadať. Osobne si myslí, že horšie znášal celú situáciu otec.

Čo sa týka stavu otca, ten by charakterizovala tak, že pokiaľ by nepožíval Diazepan, tak by neprežil. Žalobkyňa v III. rade ďalej k veci uviedla, že suma 5 000 €, ktorú požaduje je podľa jej názoru reálna, ktorú je jej schopný žalovaný v I. rade zaplatiť, vzhľadom na slovenské pomery. K veci uviedla, že to, čo jej žalovaný v I. rade zobral, to znamená jej brata, sa nedá vyčísliť žiadnou sumou.

12. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného v I. rade zistil, že tento k veci uviedol, že žalovaný v I. rade si v plnom rozsahu uvedomuje svoju zodpovednosť, či už trestnoprávnu ale aj tú občianskoprávnu a veľmi ľutuje skutok, ktorý sa stal a za tento skutok bude vždy niesť svoju mieru zodpovednosti. Otázka zavinenia v podstate bola vyriešená v trestnom konaní. Súd je týmto rozsudkom a jeho výrokom viazaný. Tam len poukázal na to, že išlo o nedbanlivostné zavinenia, v žiadnom prípade o žiadny úmysel. Vzhľadom na tú skutočnosť, keďže súd je viazaný závermi trestného konania sa javí, že základ nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy je daný. Otázna je však výška tohto nároku a túto je potrebné dokazovať a dôkazné bremeno v tomto smere znášajú žalobcovia. Napriek tejto skutočnosti však formálne nemôžu uznať nárok žalobcov a to výslovne z dôvodu, že zákon o povinnom zmluvnom poistení to jeho klientovi neumožňuje, pretože jeho klient je v zmluvnom vzťahu so žalovaným v II. rade a ak by tento nárok formálne uznal, tak žalovaný v II. rade by mohol odmietnuť plniť poistné plnenie. Pokiaľ tu bola v minulosti sporná otázka ohľadne toho, či je poisťovňa pasívne legitimovaná vo vzťahu k takýmto nárokom, táto otázka už bola definitívne vyriešená. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR v Zbierke č. 8/2018, ako rozhodnutie pod č. 61, z ktorého vyplýva právny záver, že poisťovňa je pasívne legitimovaná vo vzťahu k týmto nárokom. Za týchto okolností mal za to, že priamo zo zákona o povinnom zmluvnom poistení má žalovaný v I. rade, ak bude priznaný žalobcom nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, priamo zo zákona nárok, aby tento nárok žalobcom za neho plnila poisťovňa, keďže bol riadne poistený.

13. Súd z prednesu žalovaného v I. rade zistil, že on si myslel, že sa žalobcom nejakým spôsobom ospravedlnil. K veci uviedol, že celú túto situáciu veľmi ľutuje a žalobcom sa ospravedlňuje a čo sa týka jeho viny, on svoju vinu nepopiera a cíti sa za to zodpovedný a tak isto sa doznal aj v trestnom konaní. K veci uviedol, že aj on mal z tejto situácie veľkú traumu a túto traumu bude mať do konca svojho života. K veci uviedol, že po nešťastnej udalosti, ktorá sa udiala, on bol tiež hospitalizovaný v nemocnici a v nemocnici bol tri dni a následne bol prepustený do domáceho liečenia. K veci uviedol, že čo sa týka prvého stretnutia so žalobcami, tak prvý krát sa stretol so žalobkyňou v III. rade, ktorá ho navštívila v byte, v ktorom býva aj so svojou priateľkou na adrese O., R. X a je pravda, že si všimol, že je žalobkyňa v III. rade pod vplyvom alkoholických nápojov. On osobne si myslel, že jeho prejav voči nej bol taký, že sa jej za túto nešťastnú udalosť ospravedlnil. K veci uviedol, čo sa týka stretnutia hlavne so žalobcom v II. rade, to znamená otcom nebohého R., tak k tomu uviedol, že on cez spoločných kamarátov zisťoval, či je možné, aby sa stretol s rodinou R. a bolo mu povedané, že môže otcovi R. zavolať, čo aj urobil a je pravda, že otec R. mu uviedol, že aby prišiel k ním domov, že je tu rodina. On to však vyhodnotil tak, že zrejme by to nedopadlo dobre a je pravda, že túto ponuku odmietol. Následne sa dohodli, že má otcovi R. zavolať inokedy a toto aj dodržal a potom mu zavolal a dohodli si termín stretnutia v Chovprodukte a to taký termín, aby tam nebola R. matka a to z toho dôvodu, že v tom čase už mal informáciu od spoločných kamarátov, že matka R. mu to celé dáva za vinu a proste sa nechce s ním stretnúť. Aj samotný otec R. mu uviedol, že bude lepšie, keď sa stretnú, keď tam matka R. nebude. Následne si dohodli konkrétne stretnutie a toto prebehlo v Chovprodukte vo Zvolene za jeho prítomnosti, prítomnosti jeho matky, ako aj za prítomnosti jeho priateľky. Pri stretnutí s otcom R. sa objali a navzájom si poplakali. On sa mu snažil vysvetliť, ako to bolo, ako prebehla táto nešťastná udalosť, a on osobne si myslel, že sa mu ospravedlnil, avšak je to možné, že mu nebolo dobre rozumieť, nakoľko je pravda, že sa v tom čase triasol a je pravda, že bolo mu ťažko o tom hovoriť. K veci uviedol, že je pravda, že mu bola doručená výzva na zaplatenie nemajetkovej ujmy a v tom čase prebiehalo trestné konanie v predmetnej trestnej veci, za ktorú je momentálne vo Výkone trestu odňatia slobody a navštívil svojho advokáta, ktorý ho zastupoval v tej trestnej veci a uviedol mu, že toto mu prišlo a advokát mu odporučil, aby na túto výzvu nereagoval, nakoľko v tejto odpovedi by uviedol, že nemá finančné prostriedky a pod. a aj tak bude čeliť žalobe. Takže je pravda, že na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Žalovaný v I. rade k veci uviedol, že čo sa týka jeho osoby, tak je vyučený strojár a napoli ekonóm, nakoľko má konkrétny odbor technicko-informačné služby v strojárstve. K veci uviedol, že pred nástupom do výkonu trestu bol zamestnaný ako zvárač vo firme Mikromat, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Stráže č. 3 a tesne pred nehodou mal zvýšený plat a zarábal som v čistom približne 900,-€ mesačne a v tejto firme pracoval približne 6 rokov a priemerne by to hodnotil tak, že jeho čistý mesačný zárobok sa pohyboval v rozmedzí od 600- až 800,- €. Po tejto nešťastnej udalosti bol na PN vyše jedného roka a liečil sa aj na Kováčovej. Ďalej

mal pomliaždené platničky, resp. medzistavce a utrpel aj polytraumu pľúc a následne bol odporučený na rehabilitačné liečenie do Kováčovej. Medzičasom jeho pracovný pomer stále trval a medzičasom nastúpil do roboty, avšak už nemohol vykonávať plnohodnotne svoju zváračskú činnosť, zváral už len nejaké ľahšie veci. Následne začal mať bolesti cez chrbticu, ktoré mu vyrážali do nohy a znova bol na PN, približne 5 mesiacov pred nástupom do výkonu trestu. Tak isto mal bolesti hlavy. Je pravda, že zatiaľ neriešil situáciu okolo invalidného dôchodku a lekársky mu bolo doporučené, aby skončil pracovný pomer zvárača, vzhľadom na jeho zdravotný stav. K veci uviedol, že jeho pracovný pomer s predmetnou firmou bol ukončený na základe dohody ku dňu 15.10.2018 a v tom čase už bol vo výkone trestu odňatia slobody. Žalovaný v I. rade k veci uviedol, že čo sa týka jeho ďalšieho uplatnenia v spoločnosti po pracovnej stránke, tak vzhľadom na čas, ktorý ho ešte čaká vo výkone trestu, ako aj vzhľadom na ďalšie okolnosti, netrúfal si momentálne uviesť, že v akej oblasti sa mu podarí zamestnať a samozrejme má záujem sa riadnym spôsobom zamestnať, avšak podľa neho, skôr má negatívnu prognózu, vzhľadom na jeho zdravotné problémy. K veci uviedol, čo sa týka jeho vzťahu s nebohým R., tak ten považoval za veľmi dobrý, ako kamarátsky a to od začiatku, nakoľko vyrastali na jednom sídlisku a teda sa často stretávali. K veci uviedol, že on nebohého R. povozil na predmetnej motorke ešte predtým, ako sa stala nešťastná udalosť, avšak vtedy mal pri sebe aj druhú prilbu a R. si túto prilbu dal a proste sa previezli na tejto motorke, on ako spolujazdec a doviezol ho naspäť na to miesto, kde bol v Kováčovej. Ďalej k veci uviedol, aj keď trestné konanie prebehlo, tak dôvod, prečo išiel za R. na tú priehradu, kde bol na rybách tak bol ten, že v ten deň, keď sa to udialo, viezol R. priateľku aj s ním na lekársku kontrolu za lekárom na Sliač a vtedy mu R. uviedol, že bude poobede na rybách a on mu uviedol, že sa pôjde voziť na motorke a vtedy mu R. povedal, aby prišiel za ním na túto Priehradu a on tak aj urobil. V ten deň ho R. poprosil, aby ho previezol na tej motorke, povedal, že len 300 metrov. Povedal mu, že mal narodeniny a stalo sa čo sa stalo a do smrti to žalovaný v I. rade bude ľutovať. Ešte si pamätal, že R. mal nejaké červené šľapky a on mu na to uviedol, že v šľapkách ho v žiadnom prípade nezoberie na tú motorku, on však z vaku vytiahol nejaké tenisky, ktoré si obul, dal si mikinu a potom ho zobral. K veci uviedol, že ho veľmi mrzí táto mladícka nerozvážnosť a vtedy si ani jeden z nich neuvedomili, že to môže skončiť nejakým úmrtím. K veci uviedol, že keby on financie, ktoré požadujú žalobcovia mal, tak by to uhradil, avšak nedisponuje takým majetkom, ktorým by uspokojil nároky žalobcov. K veci uviedol, že čo sa týka motorky, na ktorej sa stala nešťastná udalosť, tak predmetnú motorku zakúpil približne za 4 000 €. Čo sa týka finančných prostriedkov na nákup tejto motorky, tak niečo mal nasporené a niečo si požičal. K veci uviedol, že v súčasnosti nevlastní žiadny hodnotnejší hnuteľný majetok, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a čo sa týka bytu vo O. V. D. R. X, tak sa jedná o mestský sociálny byt, ktorý mu bol pridelený. Žalovaný v I. rade ďalej k veci uviedol, že má vedomosť, že R. mal veľmi dobrý vzťah s otcom a dá sa povedať, že mu nahrádzal matku a to z toho dôvodu, keďže matka R. často pracovala v zahraničí, a teda osobne nemohla byť s R. tak často, ako jeho otec a tak isto mal vedomosť o tom, že aj ona pracovala v Anglicku niekoľko rokov. Tak isto mal vedomosť o tom, že R. mal veľmi dobrý vzťah aj so svojou sestrou, to znamená žalobkyňou v III. rade a mal vedomosť aj o tom, že bol krstným otcom najstaršieho dieťaťa jeho sestry a mal vedomosť aj o tom, že krstná mama tohto dieťaťa bola bývalá priateľka R..

14. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného v II. rade zistil, že sa pridržiavajú ich písomného podania, čo do otázky uplatnenia nároku zo strany žalobcov a ich výšky sa stotožňujú s argumentáciou právneho zástupcu žalovaného I o potrebe preukázania týchto nárokov a unesenia dôkazného bremena.

15. Súd z listinného dôkazu a to „potvrdenia vystaveného MUDr. Martou Smutnou, všeobecnou lekárkou pre žalobkyňu v I. rade“ zistil, že menovaná bola práceneschopná od 29.7.2016 do 28.9.2016 a to pre duševné ochorenie v dôsledku stresových udalostí po úmrtí syna.

16. Súd z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zistil, že žalobkyňa v I. rade bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 30.9.2016 do 31.1.2017.

17. Súd z potvrdenia Okresného Hejmanstva Korneuburg zistil, že toto potvrdenie bolo vydané pre žalobkyňu v I. rade dňa 30.9.2016 a z tohto potvrdenia vyplýva, že oprávnenie pre živnosť, opatera osôb pre žalobkyňu v I. rade bolo zrušené k dátumu 30.9.2016.

18. Súd z lekárskej správy, ktorú vystavil dňa 9.1.2019 MUDr. Libor Moravčík, psychiater pre žalobcu v II. rade zistil, že žalobca v II. rade je v ich dlhodobej psychiatrickej starostlivosti a z toho na ich ambulancii od roku 2017. Liečený však už dávnejšie ambulantne aj ústavne a to aj v súvislosti s tragickým úmrtím svojho syna po nehode v roku 2016, kedy musel byť následne preliečený aj hospitalizačne v PN

Kremnica v júli 2016. Aktuálne je hore menovaný v únosne kompenzovanom stave, pravidelne dochádza na ich psychiatrickú ambulanciu a užíva trvale nastavenú antidepresívnu liečbu. Pri tom sa vedome snaží prekonávať a dodržiavať dobrú compliance a abstinenciu, aby mohol triezvo zvládať stres a držať sa života, kvôli sebe aj synovej pamiatke.

19. Súd z lekárskej prepúšťacej správy, vystavenej MUDr. Tiborom Ďurianom, primárom psychiatrického oddelenia zistil, že žalobca v II. rade bol hospitalizovaný od 18.7.2016 do 29.7.2016 v PN Kremnica.

20. Súd zo žiadosti o úhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 14.2.2018 zistil, že žalobcovia v I., II. a III. rade vyzývali žalovaného v I. rade na úhradu nemajetkovej ujmy a to pre žalobcu v I. a II. rade vo výške dokopy 30 000 € a pre žalobkyňu v III. rade vo výške 5 000 €.

21. Súd zo žiadosti o úhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 15.12.2017 zistil, že tak isto žalobcovia v I. a II. rade a žalobkyňa v III. rade vyzývali žalovaného v II. rade na úhradu nemajetkovej ujmy, čo sa týka žalobkyni v I. rade vo výške 15 000 €, žalobcu v II. rade vo výške 15 000 € a žalobkyne v III. rade vo výške 5 000 €.

22. Súd z oznámenia žalovaného v II. rade zo dňa 2.1.2018 pre žalobcu v II. rade zistil, že tento mu oznámil, že nárok titulom nemajetkovej ujmy nie je krytý rozsahom uvedeného poistenia a z toho dôvodu nemôžu poskytnúť poistné plnenie a to isté oznámili aj žalobkyni v III. rade.

23. Súd z listinného dôkazu a to „písomného vyjadrenia S.. Q. X.“ zistil, že toto vyjadrenie je zo dňa 20.1.2019 a v tomto vyjadrení vyššie uvedená osoba k veci uviedla: Zosnulý R. M. bol mojím partnerom od roku 2003 do roku 2009. Jeho rodinu som dobre poznala, keďže som k nim pravidelne chodievala. Som dokonca krstnou mamou R. netere. S ním a s jeho otcom sme boli aj na spoločnej dovolenke v Grécku. R. bol mimoriadne naviazaný na svojho otca, s ktorým žil v spoločnej domácnosti. Mama pracovala v tom čase v Anglicku. Dennodenne spolu komunikovali prostredníctvom Skype. Sestra sa tak isto počas tohto obdobia odsťahovala do Anglicka, kde sme ju boli spolu dva krát navštíviť (zabezpečila nám aj brigádu, ubytovanie a stravu). Vzájomné rodinné vzťahy boli veľmi pekné, držali spolu ako rodina, boli súdržní a pre R. bola rodina na prvom mieste.

24. Súd z listinného dôkazu a to „Potvrdenia o štúdiu“ zistil, že nebohý R. M. bol v akademickom roku 2012/2013 študentom II. ročníka na Metropolitnej univerzite Praha.

25. Súd z listinného dôkazu a to „Osvedčenia o úplnej kvalifikácii“ zistil, že toto osvedčenie vydala Stredná odborná škola hotelových služieb a obchodu, Jabloňová 1351, Zvolen pre nebohého R. M. a z tohto osvedčenia vyplýva, že R. M. úspešne vykonal skúšku na overenie odbornej spôsobilosti, názov kvalifikácie „kuchár“. Toto osvedčenie je zo dňa 17.6.2016.

26. Súd z prepúšťacej správy, vystavenej Nemocnicou Zvolen, a.s., Kuzmányho nábrežie č. 28, Zvolen pre žalovaného v I. rade zistil, že táto prepúšťacia správa je zo dňa 7.7.2016 a žalovaný v I. rade bol hospitalizovaný od 4.7.2016.

27. Súd z lekárskej správy, vystavenej pre žalovaného v I. rade zo strany MUDr. Maroša Lukáča zistil, že pacient má obmedzenie hybnosti ťažkého stupňa. Táto správa je zo dňa 3.10.2016.

28. Súd z Protokolu výkonu jednodňovej ambulantnej starostlivosti, vystavenej MUDr. Marošom Lukáčom, úrazovým chirurgom zistil, že dňa 7.12.2016 bol urobený výkon Artroskopické výkony v lakťovom zhybe s použitím shaverových a koblačných sond.

29. Súd z lekárskej správy, vystavenej Nemocnicou Zvolen, a.s., pre žalovaného v I. rade zistil, že táto správa je zo dňa 17.7.2018 a v tejto správe je okrem iného uvedené: dg. vertebrog. Syndrom c-th a l-chrbtice pri protrusii sidci c5-6 a a hernii disci 15-sl, stav po op. zákroku ľ. lakťa. Liečba l-P na l-s chrbticu a 7x, USO, 7W cm na c-trh a 7x, magnetotherapia na l-s a 7x, na záver ltv na sv.korzet, neurolog. vyš. s uvážením NMR.

30. Súd zo správy klinického psychológa Mgr. Jána Záskalana zo dňa 27.7.2018, ktorá bola vystavená na žalovaného v I. rade zistil, že v tejto správe je uvedené, že týmto potvrdzujem, že v čase od

1.11.2016 až dodnes navštevuje žalovaný v I. rade psychoterapeutické stretnutia v súvislosti s traumou a spracovávaním následnej životnej situácie po nehode na motocykli v júli 2016.

31. Súd z listinného dôkazu a to „Dohody o skončení pracovného pomeru“ zistil, že táto dohoda je zo dňa 1.10.2018 a bola uzavretá medzi zamestnávateľom MIKRO MAT, spol. s.r.o., Pod strážami 3, Zvolen, IČO: 36 025 887 a zamestnancom, t.j. žalovaným v I. rade a z tejto dohody vyplýva, že účastníci uzavreli dohodu o skončení pracovného pomeru podľa § 60 ZP, pracovný pomer menovaného zamestnanca, uzatvorený dňa 1.5.2013 končí dňa 15.10.2018.

32. Súd zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, flexipôžička, uzatvorenej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako veriteľom a žalovaným v I. rade ako dlžníkom zistil, že táto zmluva bola uzatvorená dňa 10.2.2015. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru pre žalovaného v I. rade vo výške 3 700 €, s lehotou splatnosti 48 mesiacov, s mesačnou anuitnou splátkou vrátane poistného 106,12 €.

33. Súd zo záverečného prednesu zástupkyne žalobcov v I., II. a III. rade zistil, že sa v plnom rozsahu pridržiavajú žaloby a žiadajú jej v celom rozsahu vyhovieť. Podľa nich dostatočne preukázali súdu, že vzťahy v rodine medzi žalobcami v I. až III. rade a nebohým R. M. boli harmonické a veľmi silné. R. M. zomrel vo veľmi mladom veku a to vo veku 27 rokov. Žalovaný v I. rade je zodpovedný za smrť R. M., nakoľko ho zobral na motocykel bez prilby a v obci išiel neprimerane rýchlo, čím zapríčinil vznik dopravnej nehody, pri ktorej R. M. zomrel. Hoci jeho čin nebol úmyselný, ale ako osoba, vlastniaca vodičské oprávnenie si musel byť vedomý, že rýchla jazda na motorke a ešte aj bez helmy je veľmi riskantná a porušujú sa ňou dopravné predpisy. Žalobcovia sa zo straty R. dodnes nespamätali. Jeho strata ich tak hlboko zasiahla, že museli zmeniť svoj starý spôsob života. Žalobkyňa v I. rade bola po nehode dva mesiace práceneschopná a následne musela ukončil svoju živnosť a prestala vykonávať opatrovateľskú činnosť v Rakúsku, lebo psychický stav jej manžela bol natoľko vážny, že ho nemohla nechávať samého doma. Žalobca v II. rade po nehode začal nekontrolovateľne piť a musel ísť na liečenie do Kremnice a doteraz je v starostlivosti psychiatra. Prestal sa venovať firme Chovprodukt, ktorú má v centre Zvolena a musela sa o firmu začať starať žalobkyňa v I. rade. Žalobca v II. rade otvoril na počesť svojho syna prevádzku pod názvom Zapekanka. Tento podnik mu dal nový zmysel života a trávi tam všetok svoj voľný čas. Nemajetková ujma vo výške 15 000 € pre žalobkyňu v I. rade a žalobcu v II. rade je vzhľadom na to všetko, čo museli vytrpieť a ako veľmi sa im zmenil život po tragickom úmrtí ich syna je podľa ich názoru primeraná. Žalobkyňa v III. rade požaduje nemajetkovú ujmu len vo výške 5 000 € z toho dôvodu, že s nebohým R. už dlhodobo nežila v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa v III. rade má svoju rodinu, o ktorú sa musí starať, a teda smrť brata ju nemohla zasiahnuť až tak silno, ako žalobcov v I. a II. rade, pretože ona musí žiť pre svoje deti. Nebohý brat jej chýba, už s ním nebude môcť tráviť voľný čas, ani s ním nepôjde na žiadnu spoločnú dovolenku. R. sa už nezahrá s jej deťmi a neuvidí ich vyrastať, čo ju nesmierne trápi, a preto požaduje nemajetkovú ujmu. V v prípade úspechu v spore si uplatňovali trovy konania.

34. Súd zo záverečného prednesu právnej zástupkyne žalovaného v I. rade zistil, že zotrváva na svojich doterajších prednesoch. Vo svojom prednese poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Cdo/89/97, ďalej poukázala na to, že žalovaný v I. rade robil to, čo cítil a čo považoval v danej situácii za správne. Svoj skutok opakovane oľutoval, opakovane sa ospravedlnil žalobcom. Osobne sa stretol a ospravedlnil žalobkyni v III. rade a opakovane aj so žalobcom v II. rade a ponúkol im v rámci jeho možností pomoc. Urobil tak napriek jeho vlastnej emocionálnej nestabilite, ktorá bola spôsobená neustálymi výčitkami z toho, čo sa stalo a tiež napriek jeho opodstatnenej obave a strachu z reakcií žalobcov. Žalovaný v I. rade svoj čin opätovne oľutoval a ospravedlnil sa žalobcom aj v súdnom konaní, pričom ospravedlnenie bolo adresované všetkým žalobcom, vrátane žalobkyne v I. rade, s ktorou sa žalovaný doteraz osobne nestretol, aj z dôvodu, že samotná žalobkyňa v I. rade sa s ním nechcela stretnúť. Následky nehody, najmä pokiaľ ide o smrť R. M. sa pritom závažne dotkli aj samotného žalovaného v I. rade, ktorý si danú udalosť každý deň vyčíta, umára sa ňou a bol nútený vyhľadať odbornú pomoc, ktorú naďalej využíva. Žalovaný v I. rade nevlastní žiaden hodnotnejší majetok, z ktorého by mohol uspokojiť nároky žalobcov. Jeho aktuálna majetková situácia je ťaživejšia aj z toho dôvodu, že 15.10.2018 ukončil pracovný pomer so svojim doterajším zamestnávateľom z dôvodu, že v tom čase už bol vo výkone trestu, avšak počas trvania tohto pracovného pomeru mu zranenia, ktoré utrpel pri nehode neumožňovali naďalej plnohodnotne pracovať tak, ako aj pred nehodou. V súčasnosti sa nachádza v ÚVTOS a jeho majetková prognóza, či prípadná možnosť zamestnať sa v budúcnosti je

aj vzhľadom na zranenia, ktoré utrpel pri nehode a podľa vyjadrení lekárov je jeho pracovná prognóza skôr nepriaznivá, resp. negatívna, aj preto je žalobou uplatnený nárok v žalovanej výške pre neho likvidačný. Poukázala aj na to, že samotná nehoda a jej fatálne následky neboli zavinené výlučne a jedine samotným žalovaným v I. rade, ale na následku sa žiaľ podpísala aj skutočnosť, že nebohý R. nemal z vlastného rozhodnutia v osudný moment na hlave prilbu a na motorku vysadol na základe svojej vlastnej žiadosti, vôle a svojho vlastného rozhodnutia. Ďalej poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/139/2011. Ďalej poukázala na ďalšiu skutočnosť, ktorou je tá, že nehodu nezavinil výlučne žalovaný v I. rade, ale k tejto sa podstatným spôsobom podieľal aj chodec, ktorý vstúpil do jazdnej dráhy mimo priechodu predchodcov a bol opitý. Všetky tieto skutočnosti je pritom potrebné zohľadniť pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Z profesného hľadiska ďalej poukázali na to, že žaloba je nesprávne podaná, pokiaľ ide o žalovaný spôsob plnenia medzi jednotlivými žalovanými. Žalobou je žalobný nárok, uplatnený ako solidárny, teda podľa tohto, majú žalovaní plniť spoločne a nerozdielne. V prípade plurality zodpovedných subjektov na náhradu nemajetkovej ujmy, ak poškodení majú nárok na náhradu jednak voči zodpovednému subjektu (vodičovi dopravného prostriedku) a zároveň na totožné plnenia súčasne nárok z iného právneho dôvodu, v tomto prípade podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nemožno uložiť povinnosť žalovaným plniť spoločne a nerozdielne, ale toto je možné uložiť ho len tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Ďalej vo svojom vyjadrení poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/171/2012. Poukazujúc na vyššie citované rozhodnutia súd je evidentné, že nárok tak, ako je uplatnený, nemôže obstáť. Rovnako tak poukázala na to, že nie je preukázaná ani samotná výška uplatneného nároku. Dovolili si preto požiadať, aby súd pri rozhodovaní zobral všetky tieto skutočnosti do úvahy, zohľadnil všetky významné kritériá tak na strane žalovaného v I. rade, ako aj na strane žalobcov pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy zohľadnil tiež mieru zavinenia nebohého R. M., ako aj zavinenie opitého chodca, ktorý sa tiež podstatnou mierou podieľal na vzniku nepriaznivého následku a následne spravodlivo rozhodol.

35. Súd zo záverečného prednesu právneho zástupcu žalovaného v II. rade zistil, že v celom rozsahu zotrváva na svojich doterajších písomných podaniach a prednesoch vo veci s tým, že má za to, že vo veci primárne v zmysle súčasnej právnej úpravy, ku ktorej relevantnej zmene v rozhodnej časti nedošlo od roku 2001. Nie je v obdobných nárokoch pasívne vecne legitimovaný. Čo sa týka poukazovania na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR z júla 2017, ktorá bola v Zbierke stanovísk zverejnená v novembri 2018, majú za to, že je potrebné vychádzať z rozhodovacej praxe v momente, v ktorom došlo k zásahu, to znamená júl 2016, kedy v prostredí Najvyššieho súdu SR neexistovala dualita názorov vo vzťahu k povinnému krytiu povinných nárokov v zmysle zákona o PZP. Z tohto dôvodu aplikáciu neskorších alebo vývoja právneho stavu k dátumu dopravnej nehody, vo vzťahu k žalovanému v II. rade považujú za retroaktívnu a žiadajú teda primárne žalobu vo vzťahu k žalovanému v II. rade zamietnuť. Pokiaľ by mal súd za to, že aj žalovaný v II. rade je v konaní pasívne vecne legitimovaný, čo sa týka samotnej uplatnenej výšky, v tomto sa stotožňuje žalovaný v II. rade s prednesom právneho zástupcu žalovaného v I .rade, s doplnením, že okrem okolností teda na strane samotného poškodeného, skutočnosti, že zo strany žalovaného v I. rade opakovane došlo k ospravedlneniu a ktorý sám znáša určité dlhotrvajúce bremeno následkov tejto udalosti, žalobcom bolo dané taktiež zadosťučinenie určité samozrejme iba aj nepodmienečným odsúdeným žalovaného v I. rade v trestnom konaní. V prípade, teda pokiaľ by súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, žiadali tieto okolnosti zohľadniť a výšku priznať v zmysle zásad spravodlivosti a proporcionality.

36. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

37. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

38. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

39. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

40. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

41. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

42. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., účinného ku dňu 4.7.2016, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

43. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

44. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať.

45. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu 4.7.2016, vodič motorového vozidla kategórie Ps 11) s najväčšou konštrukčnou rýchlosťou prevyšujúcou 45 km.h-1 a vodič motorového vozidla kategórie L 12) je počas jazdy povinný vhodným spôsobom chrániť si zrak najmä okuliarmi alebo ochranným štítom, ak sa tým nezníži bezpečnosť jazdy, najmä v hmle, pri snežení alebo v daždi; je tiež povinný počas jazdy oboma rukami držať riadidlá s výnimkou prípadu, keď dáva znamenie podľa tohto zákona. Vodič motorového vozidla kategórie Ps s najväčšou konštrukčnou rýchlosťou prevyšujúcou 45 km.h-1 a vodič motorového vozidla kategórie L a jeho spolujazdec sú tiež povinní počas jazdy používať na hlave riadne upevnenú ochrannú prilbu určenú pre motocyklistov; to neplatí pre vodiča vozidla vybaveného bezpečnostnou kabínou alebo ochranným bezpečnostným rámom, ktoré je vybavené bezpečnostnými pásmi, a jeho spolujazdca.

46. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba bola žalobcami v I. až III. rade podaná čo do základu dôvodne. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 4T/180/2017-369 zo dňa 24.4.2018 vyplýva, že k usmrteniu rodinného príslušníka žalobcov R. M. došlo pri dopravnej nehode dňa 4.7.2016, pričom dopravnú nehodu zavinil žalovaný v I. rade porušením zákonných povinností, v dôsledku prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti v obci približne o 70 km/h. Súd ďalej z tohto rozsudku mal zapreukázané, že nebohý R. M. počas jazdy nepoužil na hlave riadne upevnenú ochrannú prilbu, určenú pre motocyklistov a u chodca J. Š., prechádzajúceho mimo priechodu pre chodcov bol zistený ťažký stupeň opilosti. Žalovaný v I. rade bol vodičom motocykla, ktorý bol poistený v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. u žalovaného v II. rade na základe uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a táto poistná udalosť bola nahlásená u spoločnosti žalovaného v II. rade. V danom prípade sú dospel k záveru, že došlo k neoprávnenému zásahu zo strany žalovaného v I. rade do súkromia žalobcov chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je rodinný život žalobcov. Žalovaný v I. rade porušením svojej zákonom uloženej povinnosti pri riadení motocykla spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel rodinný príslušník žalobcov, zasiahol do ich práva na rodinný život a na rozvíjanie ďalších rodinných väzieb, čím spôsobil značnú citovú ujmu. Strata rodinného príslušníka je neodvrátiteľnou ujmou pre žalobcov, ako rodinných príslušníkov zomrelého, takže v danom prípade súd má za to, že primeraným zadosťučinením je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že žalovaný v I. rade svojim konaním zasiahol neoprávnene do osobnostných práv žalobcov takým spôsobom a s takými následkami, pri ktorých je nepostačujúce zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobcom v dôsledku toho patrí náhrada spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy je potrebné

prihliadnuť na to, že smrť dieťaťa je pre rodičov mimoriadnym zásahom do ich osobnostných práv a v tej súvislosti je potrebné zohľadniť, ako sa žalobcovia v I. a II. rade so smrťou syna vyrovnali a aké dôsledky spôsobilo násilné pretrhnutie väzieb vo vnútri rodiny.

47. Medzi fyzickými osobami existujú vzájomné sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy, vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, pričom porušením práva na život jednej z nich môže dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Právo na súkromie zahŕňa aj právo fyzickej osoby vytvoriť a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami, najmä v citovej oblasti, aby tak fyzická osoba mohla rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Protiprávne narušenie týchto vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromie a rodinný život fyzickej osoby.

48. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný v I. rade porušil dopravné predpisy v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zahynul syn a brat žalobcov. Tým došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov na súkromný a rodinný život. Pri predmetnej dopravnej nehode zahynul najbližší príbuzný žalobcov a jeho úmrtie je pre nich nepochybne traumatizujúce.

49. Pri úvahe o výške tejto náhrady z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy zohľadnil súd najmä to, že žalobcovia v I. a II. rade stratili v jednom okamihu syna, s ktorým tvorili harmonickú rodinu a s ktorým žili celý život v spoločnej domácnosti a v dôsledku násilného úmrtia došlo k nezvratnému ukončeniu tohto spolužitia. Súd vzal zreteľ na to, že v čase úmrtia mal syn žalobcov v I. a II. rade 27 rokov, bol v plnej sile pomáhať svojim rodičom a to nie len po morálnej, ale aj po fyzickej a finančnej stránke, k čomu v skutočnosti aj reálne dochádzalo. Pri zohľadnení výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol tiež na tú skutočnosť, že strata blízkej osoby sa u žalobkyne v I. rade prejavila tým spôsobom, že po nehode dva mesiace bola práceneschopná, musela ukončiť svoju živnosť a prestala vykonávať opatrovateľskú činnosť v Rakúsku, lebo psychický stav jej manžela bol natoľko vážny, že ho nemohla nechávať samého doma.

50. Pri zohľadnení výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol tiež na tú skutočnosť, že strata blízkej osoby sa u žalobcu v II. rade prejavila tým spôsobom, že žalobca v II. rade po nehode začal piť a musel ísť na liečenie do Kremnice a doteraz je v starostlivosti psychiatra. Na počesť svojho syna otvoril prevádzku pod názvom Zapekanka, Wydra27 s tým, že do súčasnosti je žalobca v II. rade v starostlivosti psychiatra.

51. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy u žalobcov v I. a II. rade súd prihliadol na okolnosť, že smrť dieťaťa je pre rodičov mimoriadnym zásahom do ich osobnostných práv, a teda u žalobcov v I. a II. rade došlo k nesmierne vážnej ujme, spočívajúcej v strate dieťaťa, čím sú do budúcna ochudobnení o rodinný život, ako aj ochudobnený po citovej stránke, ide o stratu nezvrátiteľnú a do budúcna už so zomrelým synom nebudú môcť prežívať rodinný život. Súd mal preukázané vzťahy medzi žalobcami v I., II. a III. rade a nebohým R. M. jednak z ich vlastných prednesov, ako aj z prednesu samotného žalovaného v I. rade, ktorý dobré vzťahy v rodine potvrdil, ako aj z vyjadrenia S.. Q. X..

52. Súd zhodnotil, že v dôsledku smrti brata došlo taktiež k zásahu do citového rodinného života žalobkyne v III. rade, ktorá je do budúcna ochudobnená o prežívanie budúceho rodinného života a táto po smrti blízkej osoby, vzhľadom na veľmi dobré súrodenecké vzťahy pociťovala intenzívnu stratu blízkej osoby a to aj s poukazom na to, že žalobkyňa v III. rade žila už dlhší čas v Anglicku, avšak podľa názoru súdu v konaní boli preukázané veľmi dobré vzťahy medzi súrodencami, čo vyplynulo aj z toho, že nebohý Marek bol krstným otcom najstaršej dcéry žalobkyne v III. rade a tak isto v konaní bolo preukázané, že nebohý Marek často sestru v Anglicku navštevoval a táto mu poskytovala ubytovanie za účelom práce v zahraničí. Úmrtím súrodenca došlo k nezvratnej deštrukcii rodinných vzťahov. V dôsledku nečakanej smrti brata žalobkyňa v III. rade prežíva pocit smútku a stratila možnosť viesť s ním ďalší súkromný život a tým je ochudobnená o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov.

53. Súd dospel k záveru, že protiprávnym konaním žalovaného v I. rade došlo k nezvratnej deštrukcii medziľudských väzieb, tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým k zásahu do ich osobnostných práv. U žalobcov v I. a II. rade k väčšiemu, nakoľko syna stratili v mladom veku a vzniknutá trauma v živote žalobcov v I. a II. rade je fakticky neodstrániteľná. Preto za primerané zadosťučinenie žalobcov v I. a II. rade považoval celkovú náhradu vo výške po 12 000 € a u žalobkyne v III. rade celkovú náhradu vo výške 5 000 €.

54. Súd okrem toho, že vzal do úvahy negatívny dopad následkov dopravnej nehody, smrti blízkeho príbuzného na rodinný život celej rodiny aj z hľadiska citovej traumy všetkých žalobcov, ako aj negatívny dopad na ich život s tým, že súd prihliadal pri určení výšky nemajetkovej ujmy u jednotlivých žalobcov v I., II. a III. rade aj na správanie žalovaného v I. rade po dopravnej nehode, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný v I. rade pred žalobcami v II. a III. rade sa vyjadril v tom zmysle, že svoje konanie oľutoval a pred súdom sa všetkým žalobcom ospravedlnil, pričom tieto skutočnosti boli preukázané aj z prednesov žalobcov v II. a III. rade, ako aj samotného žalovaného. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že zosnulý R. M. v čase dopravnej nehody porušil zákonné ustanovenie § 5 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z., keď mal ako spolujazdec povinnosť počas jazdy používať na hlave riadne upevnenú ochrannú prilbu a z trestného rozsudku vyplynulo, že v čase nehody poškodený nemal ochrannú prilbu na hlave. Tak isto súd prihliadol aj na tú okolnosť pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy, že u ďalšieho poškodeného pri predmetnej dopravnej nehode chodca J. Š.C., prechádzajúceho mimo prechodu predchodcov bol zistený ťažký stupeň opilosti.

55. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy prihliadal aj na pomery žalovaného v I. rade, keď v konaní bolo preukázané, že síce žalovaný v I. rade nemá hodnotnejší majetok, avšak v konaní nebolo preukázané, že po vykonaní trestu odňatia slobody nie je schopný riadnym spôsobom sa zaradiť do pracovného procesu a to aj vzhľadom na jeho vzdelanie v odbore strojárstvo, pričom zatiaľ v konaní nebolo preukázané, že by nemohol do budúcna pracovať. Tu súd poukazuje aj na jeho vek, keďže je narodený v roku 1989 a dá sa povedať, že je skoro na začiatku svojho produktívneho veku. Súd tak isto prihliadol aj na tú skutočnosť pri určení výšky nemajetkovej ujmy, že samotná udalosť bude pre neho navždy ťarchou v jeho živote, pričom v konaní bolo preukázané, že aj žalovaný v I. rade bol v starostlivosti klinického psychológa.

56. Súd na druhej strane prihliadol i na pomery na strane žalovaného v II. rade, ktorým je poisťovňa, ktorá vznik udalosti nijakým spôsobom nezavinila, nebola na nej účastná a je subjektom odlišným od pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobcov (vodiča motocykla). Žalovaný v II. rade je silným a stabilným subjektom, pôsobiacim v oblasti poisťovníctva od roku 1994 (od 1.1.1994), ktorého predmetom činnosti je okrem iného vykonávanie činnosti samostatného finančného agenta v sektore: 1.prijímania vkladov ,2. poskytovania úverov a spotrebiteľských úverov. Hodnota základného imania spoločnosti žalovaného v II. rade predstavuje podľa výpisu z Obchodného registra 13 944 000 €. Žalovaný v II. rade tak dlhoročne poskytuje služby v oblasti poistenia majetku, životného poistenia,neživotného poistenia a je jedným z niekoľkých subjektov v oblasti poisťovníctva na slovenskom finančnom trhu. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy tak nie je vzhľadom na pomery žalovaného v II. rade neprimeraná a nepôsobí likvidačne.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a keďže súd priznal žalobcom v I. a II. rade nemajetkovú ujmu u každého z nich po 12 000 €, súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z vyššie uvádzaných dôvodov, keďže prihliadol aj na vyššie uvedené okolnosti.

58. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov v I., II. a III. rade súd vychádzal aj z právoplatných rozhodnutí súdov SR, pričom súd poukazuje na právoplatný rozsudok Krajského súdu Košice, č.k. 9Co/462/2016 zo dňa 21.9.2017, právoplatný rozsudok Krajského súdu Nitra, č.k. 7Co/286/2017 zo dňa 21.6.2018, právoplatný rozsudok Krajského súdu Trenčín č.k.17Co/322/2017 zo dňa 26.7.2018, pričom súd tu poukazuje, že vo všetkých vyššie uvedených rozhodnutiach prebiehalo konanie ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy a v týchto rozhodnutiach bola priznaná nemajetková ujma pre rodičov zosnulého pri dopravnej nehode, t.j. otcovi 15 000 €, matke 15 000 € a súrodencovi 10 000 €. Tu súd poukazuje, že súd rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s poukazom aj na vyššie uvedené rozhodnutia súdov SR v obdobných veciach, ako aj s poukazom na okolnosti, na ktoré prihliadal pri určovaní nemajetkovej ujmy tak u rodičov nebohého, ako aj sestry nebohého,ako aj u žalovaného v I.rade a na závažnosť vzniknutej ujmy.

59. Pokiaľ sa žalobcovia v I., II. a III. rade domáhali toho, aby súd zaviazal žalovaných v I. a II. rade na zaplatenie nemajetkovej ujmy, spoločne a nerozdielne, tu súd poukazuje, že v predmetnom prípade súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných, zaniká povinnosť plnenia druhého z nich a to z toho dôvodu, že v danom prípade predmetný žalobný nárok uplatnený žalobcami nie je solidárny. V prípade plurality zodpovedných subjektov na

náhradu nemajetkovej ujmy, ak poškodení majú nárok na náhradu jednak voči zodpovednému subjektu vodičovi dopravného prostriedku a zároveň na totožné plnenia súčasne nárok z iného právneho dôvodu, v tomto prípade podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení nemožno uložiť povinnosť žalovaným plniť spoločne a nerozdielne, ale toto je možné uložiť len tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, čo súd vo svojom rozhodnutí aj urobil. Ustanovenie § 15 Zákona č. 381/2001 Z.z. umožňuje uplatniť na súde nárok voči škodcovi na náhradu škody, ako aj voči poisťovni, pričom treba zdôrazniť, že ide o dva samostatné nároky poškodeného proti dvom subjektom, ale voči každému z nich z iného právneho dôvodu. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

60. Pri posúdení otázky pasívnej legitimácie žalovaného v II. rade, súd v danom prípade vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe, za ktorú treba považovať aj rozhodnutie z 31.7.2017, sp. zn. 6MCdo/1/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2018 pod č. R 61/2018 v znení právnej vety: Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd vysvetlil, že pri výklade pojmu škoda, pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve, pretože citovaný zákon bol výsledkom transpozície smerníc EÚ, ktoré boli nahradené toho času platnou Smernicou Európskeho parlamentu a rady 2009/103/ES zo 16.9.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie, ujmy, alebo škody, či používa pojmy akákoľvek ujma, alebo škoda, alebo akákoľvek škoda, z čoho je zrejmé, že komunitárne právo chápe škodu, ako majetkovú a aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú a aj nemajetkovú. K rovnakému záveru na základe právneho názoru vysloveného v rozsudku sp. zn. 6MCdo/1/2016 z 31.7.2017 dospel Najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach a to sp. zn. 2Cdo/33/2017, sp. zn. 6Cdo/143/2017, sp. zn. 6Cdo/206/2017, sp. zn. 6Cdo/80/2018, sp. zn. 8Cdo/6/2018 a sp. zn. 8Cdo/177/2018. K rovnakému právnemu názoru dospel taktiež aj Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach a to sp. zn. I. ÚS 474/2016, sp. zn. III. ÚS 646/2015, sp. zn. I. ÚS 206/2015 a sp. zn. III. ÚS 666/2016. Na základe vyššie uvedeného súd považuje rozhodnutia Najvyššieho súdu a Ústavného súdu za rozhodnutia, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitimácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých obete dopravnej nehody, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Touto ustálenou praxou bol prekonaný právny názor uvedený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný v II. rade. Na základe vyššie uvedeného, je podľa názoru súdu žalovaná v II. rade pasívne legitimovaná z dôvodu, že náhrada nemajetkovej ujmy je predmetom poistného krytia v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.

61. Čo sa týka vyjadrenia žalovaného v II. rade ohľadne absencie priamej príčinnej súvislosti medzi zásahom do práv žalobcov a poistnou udalosťou, ako takou v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení, k tomu súd uvádza, že je nesporné, že práve danou poistnou udalosťou, dopravnou nehodou, ktorá bola spôsobená motocyklom, poisteným u žalovaného v II. rade došlo k usmrteniu R. M. a práve jeho smrť predstavovala zásah do osobnostných práv žalobcov. Škoda, ktorú predstavuje nemajetková ujma žalobcov je preto v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, keďže smrť človeka bola spôsobená poisteným motorovým vozidlom.

62. Súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a v prevyšujúcej časti z vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaným v I. a II. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcom v I., II. a III. rade trovy konania v rozsahu 100 %, nakoľko podľa názoru súdu zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V tomto prípade podľa názoru súdu totiž nejde o procesne neúspešných žalobcov, ak im bola priznaná aspoň časť žalobného nároku, nemožno ich ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie

výsledku na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práv žalobcov bolo zasiahnuté. Výška nemajetkovej ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobcom je potrebné priznať podľa § 255 ods. 1 CSP plnú náhradu trov konania, ktorá im bude prináležať z prisúdenej sumy.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1,§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).
Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a/ sa týkajú procesných podmienok,
b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).